Joseph Goebbels – „Ti zatracení náckové!“

PŘELOŽENO Z DOSTUPNÉHO ANGLICKÉHO PŘEKLADU, ORIGINÁLNĚ ZNÁMÉ JAKO JOSEPH GOEBBELS A MJÖLNIR, DIE VERFLUCHTEN HAKENKREUZLER. ETWAS ZUM NACHDENKEN (MUNICH: VERLAG FRZ. EHER, 1932)

DOSTUPNÉ Z: https://research.calvin.edu/german-propaganda-archive/haken32.htm

Překlady podstupují průběžnou revizí, tím pádem nemusí být stoprocentní a mohou obsahovat spoustu pravopisných, formátových či překladových chyb.

KONTEXT

„Tento široce rozšířený nacistický pamflet vyšel poprvé v roce 1929. Pracuji s výtiskem z roku 1932 a neporovnával jsem ho s první verzí, ale nezdá se, že by při jeho novém vydání došlo k výrazným změnám. Volně přeložený název zní „Ti zatracení náckové“. Doslovně se to překládá jako něco jako „ti prokletí kluci s hákovým křížem“, ale to v angličtině moc dobře nezní. Bylo vytištěno nejméně několik set tisíc výtisků. Je to dobré shrnutí základních linií nacistické propagandy těsně před Hitlerovým převzetím moci v roce 1933. Brožura obsahovala pět karikatur Mjölnira, Goebbelsova karikaturisty, z nichž tři zde uvádím. Mjölnir také vytvořil některé z nejznámějších nacistických plakátů.“

Proč jsme nacionalisté?

Jsme nacionalisté, protože vidíme národ jako jedinou možnost, jak spojit všechny síly národa k zachování a zlepšení naší existence a podmínek, v nichž žijeme.

Národ je organické spojení lidu za účelem ochrany jeho života. Být národní znamená stvrzovat toto spojení slovem i činem. Být národní nemá nic společného s formou vlády nebo symbolem. Je to stvrzení věcí, nikoli forem. Formy se mohou měnit, jejich obsah zůstává. Pokud se forma a obsah shodují, pak nacionalista utvrzuje obojí. Pokud jsou v rozporu, nacionalista bojuje za obsah a proti formě. Nelze stavět symbol nad obsah. Pokud se tak stane, bojuje se na špatném poli a síla člověka se ztrácí ve formalismu. Skutečný cíl nacionalismu, národ, se ztrácí.

Tak to dnes v Německu vypadá. Nacionalismus se změnil v buržoazní vlastenectví a jeho obhájci bojují s větrnými mlýny. Říká se Německo a myslí se tím monarchie. Jiný hlásá svobodu a myslí tím černo-bílo-červenou [barvy německé vlajky]. Byla by naše dnešní situace jiná, kdybychom republiku nahradili monarchií a vyvěsili černo-bílo-červenou vlajku? Kolonie by měla jiné tapety, ale její podstata, její obsah by zůstal stejný. Ve skutečnosti by situace byla ještě horší, protože přetvářka, která zakrývá fakta, rozmělňuje síly, které dnes bojují proti otroctví.

Vysvětlení: Svázaný nacista sleduje, jak Žid držící Berliner Tageblatt, který nacisté obviňovali z toho, že je židovským listem, týrá Německo spoutané Versailleskou smlouvou. Žid má být pravděpodobně novinář, protože svým perem špiní Německo. Černý francouzský koloniální voják a policista mu asistují. Policista je pravděpodobně Polák (protože Německo v důsledku Versailleské smlouvy přišlo o území ve prospěch Polska).

Buržoazní vlastenectví je výsadou třídy. Je skutečnou příčinou jejího úpadku. Když je 30 milionů pro něco a 30 milionů proti, věci se vyrovnají a nic se neděje. Tak je tomu i u nás. Jsme světovým vyvrhelem ne proto, že bychom neměli odvahu k odporu, ale spíše proto, že veškerá naše národní energie je plýtvána na věčné a neproduktivní hádky mezi pravicí a levicí. Naše cesta vede jen dolů a už dnes lze předvídat, kdy se propadneme do propasti.

Nacionalismus má širší dosah než internacionalismus. Vidí věci takové, jaké jsou. Jen ten, kdo respektuje sám sebe, může respektovat ostatní. Jestliže jako německý nacionalista utvrzuji Německo, jak to mohu mít za zlé francouzskému nacionalistovi, který utvrzuje Francii? Teprve tehdy, když si tato tvrzení zásadním způsobem odporují, dojde k mocensko-politickému boji. Internacionalismus nemůže tuto skutečnost překonat. Jeho pokusy o dokazování zcela selhávají. A i když se zdá, že některá tvrzení mají určitou platnost, příroda, krev, vůle k životu a boj o existenci na této tvrdé zemi dokazují falešnost krásných teorií.

Hříchem buržoazního vlastenectví bylo zaměňování určité ekonomické formy za národní. Spojovalo dvě zcela odlišné věci. Formy hospodářství, jakkoli se mohou zdát pevné, jsou proměnlivé. Národní je věčné. Smíchám-li věčné a dočasné, věčné se nutně zhroutí, až se zhroutí dočasné. To byla skutečná příčina zhroucení liberální společnosti. Nebyla zakořeněna ve věčném, ale v dočasném, a když dočasné upadalo, strhlo s sebou i věčné. Dnes je to jen záminka pro systém, který přináší rostoucí ekonomickou bídu. To je jediný důvod, proč mezinárodní židovstvo organizuje boj proletářských sil proti oběma mocnostem, ekonomice i národu, a chce je porazit.

Z tohoto poznání čerpá mladý nacionalismus svůj absolutní požadavek. Víra v národ je věcí všech, nikdy ne nějaké skupiny, třídy nebo ekonomické kliky. Věčné musí být odlišeno od dočasného. Udržování prohnilého ekonomického systému nemá nic společného s nacionalismem, který je potvrzením otčiny. Mohu milovat Německo a nenávidět kapitalismus.

Nejenže mohu, ale musím. Pouze zničení vykořisťovatelského systému v sobě nese jádro obrody našeho národa.

Jsme nacionalisté, protože jako Němci milujeme Německo. Protože Německo milujeme, chceme ho zachovat a bojovat proti těm, kteří by ho chtěli zničit. Pokud komunista křičí „Pryč s nacionalismem!“, má na mysli pokrytecké buržoazní vlastenectví, které vidí hospodářství pouze jako otrokářský systém. Pokud levicovému člověku vysvětlíme, že nacionalismus a kapitalismus, tedy utvrzování otčiny a zneužívání jejích zdrojů, spolu nemají nic společného, ba že jdou k sobě jako oheň a voda, pak i jako socialista dojde k utvrzování národa, který si bude chtít získat.

To je náš skutečný úkol jako nacionálních socialistů. Byli jsme první, kdo rozpoznal souvislosti, a první, kdo začal bojovat. Protože jsme socialisté, pocítili jsme nejhlubší požehnání národa, a protože jsme nacionalisté, chceme prosazovat socialistickou spravedlnost v novém Německu.

Mladá vlast povstane, až bude socialistická fronta pevná.

Socialismus se stane skutečností, až bude vlast svobodná.

Proč jsme socialisté?

Jsme socialisté, protože v socialismu, tedy ve spojení všech občanů, vidíme jedinou šanci, jak zachovat naše rasové dědictví, získat zpět politickou svobodu a obnovit náš německý stát.

Socialismus je doktrínou osvobození dělnické třídy. Podporuje vzestup čtvrté třídy a její začlenění do politického organismu naší otčiny a je neoddělitelně spjata se zlomením současného otroctví a znovuzískáním německé svobody. Socialismus tedy není pouze záležitostí utlačované třídy, ale všech, neboť osvobození německého národa z otroctví je cílem současné politiky. Socialismus získá svou skutečnou podobu pouze prostřednictvím úplného bojovného sbratření s vpřed směřující energií nově probuzeného nacionalismu. Bez nacionalismu není ničím, přízrakem, pouhou teorií, hradem na nebi, knihou. S ním je všechno, budoucnost, svoboda, otčina!

Hříchem liberálního myšlení bylo přehlížení národotvorných sil socialismu, čímž se jeho energie vydala protinárodním směrem. Hříchem marxismu bylo degradovat socialismus na otázku mzdy a žaludku, čímž se dostal do konfliktu se státem a jeho národní existencí. Pochopení obou těchto skutečností nás vede k novému smyslu socialismu, který vidí jeho povahu jako nacionalistickou, státotvornou, osvobozující a konstruktivní.

Buržoazie se chystá opustit historické pódium. Na její místo nastoupí třída produktivních pracovníků, dělnická třída, která byla až do dnešního dne utlačována. Začíná plnit své politické poslání. Vede tvrdý a urputný boj o politickou moc, neboť se snaží stát se součástí národního organismu. Tento boj začal v ekonomické oblasti, skončí v politické. Nejde jen o mzdy, nejde jen o počet odpracovaných hodin za den - i když nesmíme nikdy zapomenout, že ty jsou podstatnou, možná dokonce nejvýznamnější součástí socialistické platformy -, ale mnohem více jde o to, aby se do státu začlenila silná a odpovědná třída,

možná dokonce aby se stala dominantní silou v budoucí politice vlasti. Buržoazie nechce uznat sílu dělnické třídy. Marxismus ji pro změnu zatlačil do svěrací kazajky, která ji zničí. Zatímco se dělnická třída v marxistické frontě postupně rozpadá a vykrvácí, buržoazie a marxismus se shodli na obecných liniích kapitalismu a vidí nyní svůj úkol jej různými, často skrytými způsoby chránit a bránit.

Jsme socialisté, protože sociální otázku vnímáme jako otázku nutnosti a spravedlnosti samotné existence státu pro náš lid, nikoli jako otázku laciného soucitu nebo urážlivého sentimentu. Dělník má nárok na životní úroveň, která odpovídá tomu, co vyprodukuje. Nemáme v úmyslu se o toto právo doprošovat. Jeho začlenění do státního organismu není jen kritickou záležitostí pro něj, ale pro celý národ. Tato otázka je větší než osmihodinový pracovní den. Jde o formování nového státního vědomí, které zahrnuje každého produktivního občana. Protože současná politická moc není ochotna ani schopna takovou situaci vytvořit, je třeba za socialismus bojovat. Je to bojové heslo jak uvnitř, tak navenek. Vnitropoliticky je namířeno proti buržoazním stranám a zároveň proti marxismu, protože oba jsou zapřisáhlými nepřáteli nastávajícího dělnického státu. V zahraničí je namířeno proti všem silám, které ohrožují naši národní existenci, a tím i možnost nastávajícího socialistického národního státu.

Vysvětlení: „Přemýšlející dělník přichází k Hitlerovi," říká titulek. Komunista a socialista se navzájem obviňují ze zrady dělnické třídy.

Socialismus je možný pouze ve státě, který je vnitřně jednotný a mezinárodně svobodný. Buržoazie a marxismus jsou zodpovědní za to, že se nepodařilo dosáhnout obou cílů, domácí jednoty a mezinárodní svobody. Bez ohledu na to, jak se tyto dvě síly národně a sociálně prezentují, jsou zapřisáhlými nepřáteli socialistického národního státu.

Musíme proto obě skupiny politicky zlomit. Linie německého socialismu jsou ostré a naše cesta je jasná.

Jsme proti politické buržoazii a pro skutečný nacionalismus!

Jsme proti marxismu, ale pro skutečný socialismus!

Jsme pro první německý národní stát socialistické povahy!

Jsme pro nacionálně socialistickou Německou dělnickou stranu!

Proč právě dělnická strana?

Práce není lidským prokletím, ale požehnáním. Člověk se stává člověkem díky práci. Povznáší ho, činí ho velkým a uvědomělým, vyvyšuje ho nad všechny ostatní tvory. Je v nejhlubším smyslu tvůrčí, produktivní a kulturně plodná. Bez práce není potravy. Bez jídla žádný život.

Myšlenka, že čím špinavější má člověk ruce, tím je práce ponižující, je myšlenka židovská, nikoli německá. Stejně jako v každé jiné oblasti se Němec nejprve ptá jak, a pak co. Nejde ani tak o to, jakou funkci zastávám, jako spíše o to, jak dobře plním povinnost, kterou mi Bůh uložil.

Nazýváme se dělnickou stranou, protože chceme zachránit slovo práce z jeho současné definice a vrátit mu jeho původní význam. Každý, kdo vytváří hodnoty, je tvůrce, tedy dělník. Odmítáme rozlišovat druhy práce. Naším jediným měřítkem je, zda práce slouží celku, nebo mu alespoň neškodí, anebo zda je škodlivá. Práce je služba. Pokud pracuje proti obecnému blahu, pak je to zrada vlasti.

Marxistický nonsens tvrdil, že osvobozuje práci, ale práci svých členů ponižoval a považoval ji za prokletí a potupu. Sotva může být naším cílem práci zrušit, ale spíše jí dát nový smysl a obsah. Dělník v kapitalistickém státě - a to je jeho největším neštěstím - už není živou lidskou bytostí, tvořitelem, výrobcem.

Stal se strojem. Číslem, kolečkem ve stroji bez smyslu a porozumění. Je odcizen tomu, co vytváří. Práce je pro něj pouze způsobem, jak přežít, nikoli cestou k vyššímu požehnání, nikoli radostí, nikoli něčím, na co by mohl být pyšný, co by ho uspokojovalo, povzbuzovalo nebo co by mu pomáhalo budovat charakter.

Jsme dělnickou stranou, protože v nadcházejícím boji mezi financemi a prací vidíme začátek a konec struktury dvacátého století. Jsme na straně práce a proti financím. Peníze jsou měřítkem liberalismu, práce a úspěch měřítkem socialistického státu. Liberál se ptá: Co jste vy? Socialista se ptá: Kdo jste vy? Vzdálené světy jsou mezi nimi.

Nechceme, aby byli všichni stejní. Nechceme ani úrovně v populaci, vysoké a nízké, vyšší a nižší. Aristokracie budoucího státu se nebude určovat podle majetku nebo peněz, ale pouze podle kvality něčích úspěchů. Zásluhy se získávají službou. Lidé se vyznačují výsledky své práce. To je jistým znakem charakteru a hodnoty člověka. Hodnota práce v socialismu bude určena její hodnotou pro stát, pro celé společenství. Práce znamená vytváření hodnoty, nikoli smlouvání o věci. Voják je dělník, když nese meč, aby chránil národní hospodářství. Státník je také dělník, když dává národu formu a vůli, které mu pomáhají vyrábět to, co potřebuje k životu a svobodě.

Zvrásněné čelo je stejným znakem práce jako silná pěst. Dělník s bílým límečkem by se neměl stydět hrdě se hlásit k tomu, čím se pyšní manuální pracovník: k práci. Vztahy mezi těmito dvěma skupinami určují jejich vzájemný osud. Ani jedna z nich nemůže přežít bez druhé, neboť obě jsou členy organismu, který

musí společně udržovat, mají-li obhájit a rozšířit své právo na existenci.

Nazýváme se dělnickou stranou, protože chceme osvobodit dělníky z okovů kapitalismu a marxismu. V boji za budoucnost Německa se k tomu dobrovolně přiznáváme a přijímáme z toho plynoucí odsudky ze strany liberální buržoazie. Víme, že se nám podaří z jejich prokletí přinést nové požehnání.

Bůh dal národům území k pěstování obilí. Ze semene se stává obilí a z obilí chléb. Prostředníkem toho všeho je práce.

Kdo pohrdá prací, ale přijímá její výhody, je pokrytec.

To je nejhlubší smysl našeho hnutí: vrací věcem jejich původní význam, aniž by se staralo o to, že dnes jim může hrozit, že se propadnou do bažiny hroutícího se světonázoru.

Kdo vytváří hodnoty, pracuje a je dělníkem. Hnutí, které chce osvobodit práci, je dělnickou stranou.

Proto se my, nacionální socialisté, nazýváme dělnickou stranou.

Když před námi vlají naše vítězné prapory, pějeme:

„Jsme armádou hákového kříže,

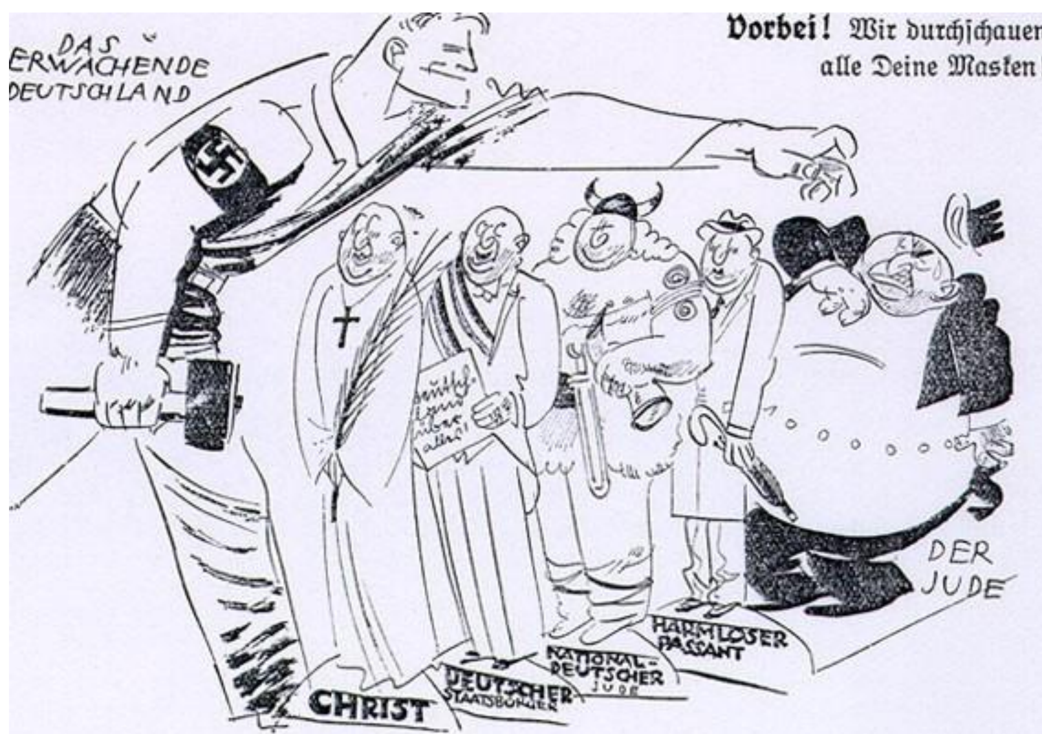
Vztyčte vysoko červené vlajky!

Chceme uvolnit cestu ke svobodě

pro německou práci!“

Proč se stavíme proti Židům?

Jsme proti Židům, protože bráníme svobodu německého národa. Žid je příčinou našeho otroctví a má z něj prospěch. Zneužil sociální bídy širokých mas k prohloubení strašlivého rozkolu mezi pravicí a levicí našeho lidu, k rozdělení Německa na dvě poloviny, čímž zastírá pravou příčinu prohrané Velké války a falšuje podstatu revoluce.

Vysvětlení: V titulku je napsáno „Probouzející se Německo. Skončili jste! Vidíme za všechny vaše masky." V karikatuře se skrývají Židé jako křesťan, německý občan, nacionalistický Žid a zdánlivě neškodný kolemjdoucí.

Žid nemá zájem na řešení německé osudové otázky. Takový zájem mít nemůže. Záleží mu na tom, aby zůstala nevyřešena. Kdyby německý národ vytvořil jednotné společenství a získal zpět svou svobodu, pro Žida by už nebylo místo. Jeho ruka je nejsilnější, když národ žije v domácím a mezinárodním

otroctví, ne když je svobodný, pracovitý, sebevědomý a odhodlaný. Žid způsobil naše problémy a žije z nich.

Proto se jako nacionalisté a socialisté stavíme proti Židovi. Zničil naši rasu, zkazil naši morálku, zpustošil naše zvyky a zlomil naši sílu. Jemu vděčíme za to, že jsme dnes vyvrheli světa. Byl mezi námi leprou, dokud jsme byli Němci. Když jsme zapomněli na svou německou povahu, zvítězil nad námi i nad naší budoucností.

Žid je plastický démon rozkladu. Kde najde hnilobu a rozklad, tam se vynoří a začne své řeznické dílo mezi národy. Skrývá se za maskou a svým obětem se představuje jako přítel, a než se vzpamatují, zlomí jim vaz.

Žid je netvořivý. Nic nevytváří, pouze smlouvá s výrobky. S hadry, šaty, obrazy, šperky, obilím, zásobami, léky, národy a státy. Všechno, s čím obchoduje, nějak ukradl. Když zaútočí na nějaký stát, je to revolucionář. Jakmile má v rukou moc, hlásá mír a pořádek, aby mohl pohodlně pohltit svou kořist.

Co má antisemitismus společného se socialismem? Položil bych otázku takto: Co má Žid společného se socialismem? Socialismus má co do činění s prací. Kdy ho někdo viděl pracovat, místo aby drancoval, kradl a žil z potu druhých? Jako socialisté jsme odpůrci Židů, protože v nich vidíme ztělesnění kapitalismu, zneužívání národních statků.

Co má antisemitismus společného s nacionalismem? Položil bych otázku takto: Co má Žid společného s nacionalismem? Nacionalismus má co do činění s krví a rasou. Žid je nepřítel a ničitel čistoty krve, vědomý ničitel naší rasy. Jako nacionalisté

se stavíme proti Židům, protože v Hebrejcích vidíme věčného nepřítele naší národní cti a naší národní svobody.

Ale Žid je koneckonců také člověk. O tom jistě nikdo z nás nepochybuje. Pochybujeme pouze o tom, že je slušným člověkem. S námi si nerozumí. Žije podle jiných zákonů než my. Skutečnost, že je lidskou bytostí, není dostatečným důvodem k tomu, abychom mu dovolili podrobovat si nás nelidským způsobem. Možná je to lidská bytost - ale jaká je to lidská bytost! Když někdo uhodí vaši matku do tváře, řeknete: „Děkuji! Je to přece jenom člověk!“ To není lidská bytost, to je zrůda. Ale kolik horšího Žid udělal a dodnes dělá naší matičce Německu!

Existují také bílí Židé. Pravda, jsou mezi námi darebáci, i když jsou to Němci, kteří jednají nemorálně proti svým rasovým a pokrevním soudruhům. Ale proč jim říkáme bílí Židé? Používáte tento termín k označení něčeho méněcenného a opovrženíhodného. Stejně jako my. Proč se nás ptáte, proč jsme proti Židům, když vy, aniž byste to věděli, jste jimi také?

Antisemitismus není křesťanský. To znamená, že křesťanské je dovolit Židům, aby pokračovali v tom, co dělají, svlékali kůži z našich těl a vysmívali se nám. Být křesťanem znamená milovat bližního jako sebe sama! Můj bližní je můj rasový a pokrevní bratr. Pokud ho miluji, musím nenávidět jeho nepřátele. Kdo smýšlí německy, musí pohrdat Židy. Jedno vyžaduje druhé.

Kristus sám viděl, že láska ne vždy funguje. Když našel v chrámu lichváře, neřekl: „Děti, milujte se navzájem!“ Vzal bič a vyhnal je ven.

Stavíme se proti Židům, protože se hlásíme k německému národu. Židé jsou naším největším neštěstím. Není pravda, že si dáváme Židy k snídani. Je pravda, že nám pomalu, ale jistě krade všechno, co máme. Věci by byly jiné, kdybychom se chovali jako Němci.

Revoluční požadavky

Do parlamentu nevstupujeme proto, abychom používali parlamentní metody. Víme, že o osudu národů rozhodují osobnosti, nikdy ne parlamentní většiny. Podstatou parlamentní demokracie je většina, která ničí osobní odpovědnost a oslavuje masy. Několik desítek lumpů a podvodníků řídí věci v zákulisí. Aristokracie závisí na úspěchu, vládě nejschopnějších a podřízení méně schopných vůli vedení. Jakákoli forma vlády - bez ohledu na to, jak demokraticky či aristokraticky se navenek tváří - se opírá o nátlak. Rozdíl je pouze v tom, zda je toto donucení pro společenství požehnáním, nebo prokletím.

To, co požadujeme, je nové, rozhodné a radikální, revoluční v pravém slova smyslu. To nemá nic společného s výtržnostmi a barikádami. Může se stát, že k tomu dojde tu a tam. Ale není to neodmyslitelnou součástí tohoto procesu. Revoluce jsou duchovní činy. Objevují se nejprve v lidech, pak v politice a ekonomice. Noví lidé vytvářejí nové struktury. Transformace, kterou chceme, je především duchovní; ta nutně změní způsob, jakým se věci mají.

Tento revoluční akt se začíná projevovat i v nás. Výsledkem je nový typ člověka viditelný znalým okem: nacionální socialista.

V souladu se svým duchovním postojem klade nacionální socialista v politice nekompromisní požadavky. Neexistuje pro něj žádné jestli a kdyby, pouze buď - anebo.

Požaduje:

Návrat německé cti. Bez cti nemá člověk právo na život. Národ, který dal do zástavy svou čest, dal do zástavy i svůj chléb. Čest je základem každého lidského společenství. Ztráta cti je skutečnou příčinou ztráty naší svobody.

Místo otrokářské kolonie chceme obnovený německý národní stát. Stát pro nás není cílem sám o sobě, ale spíše prostředkem k dosažení cíle. Skutečným cílem je rasa, souhrn všech živých, tvořivých sil národa. Útvar, který si dnes říká Německá republika, není cestou k zachování našeho rasového dědictví. Stala se cílem sama o sobě bez skutečné vazby na lid a jeho potřeby. Chceme zrušit otrokářskou kolonii a nahradit ji svobodným lidovým státem.

Chtějte práci a chléb pro každého produktivního národního a pokrevního soukmenovce. Plat by měl být podle dosažených výsledků. To znamená vyšší mzdy pro německé dělníky! To zastaví nesmyslné boje, do kterých se dnes zapojujeme.

Nejdříve zajistěte lidem bydlení a potraviny, pak plaťte reparace! Žádný demokrat, žádný republikán nemá právo si na tento požadavek stěžovat, neboť jej poprvé vznesl praporečník listopadového Německa [Výmarské republiky, počínaje listopadem 1918]. Chceme jen, aby se toto heslo stalo skutečností.

Nejdříve poskytněte to nejdůležitější! Nejprve musíme uspokojit základní potřeby lidí, pak můžeme vyrábět luxusní zboží. Zajistěte práci pro ty, kteří jsou ochotni pracovat! Dejte zemědělcům půdu! Německá zahraniční politika, která dnes prodává to, co máme, za nižší než tržní ceny, se musí zcela změnit a musí se radikálně zaměřit na německou potřebu prostoru a vyvodit z toho nezbytné mocensko-politické závěry.

Mír mezi produktivními dělníky! Každý by měl konat svou povinnost pro dobro celého společenství. Stát pak má povinnost chránit jednotlivce a zaručit mu plody jeho práce. Národní společenství nesmí být pouhou frází, ale revolučním výdobytkem vyplývajícím z radikálního uskutečňování základních životních potřeb dělnické třídy.

Nelítostný boj proti korupci! Boj proti vykořisťování, svoboda pro pracující! Odstranění všech ekonomicko-kapitalistických vlivů na národní politiku.

Řešení židovské otázky! Požadujeme systematické odstraňování cizích rasových prvků z veřejného života ve všech oblastech. Musí dojít k hygienickému oddělení Němců a neněmců výhradně na rasovém základě, nikoli na základě státní příslušnosti nebo dokonce náboženského přesvědčení.

Pryč s demokratickým parlamentarismem! Zaveďte parlament založený na povoláních, která určují výrobu. Politiku bude určovat politický orgán, který si vydobude místo podle zákonů síly a výběru.

Návrat loajality a víry do hospodářského života. Úplné odvrácení nespravedlnosti, která připravila miliony Němců o jejich majetek.

Právo osobnosti před právem davu. Němci budou mít vždy přednost před cizinci a Židy.

Boj proti ničivému jedu mezinárodní židovské kultury! Posílení německých sil a německých zvyků. Odstranění zkažených semitských zásad a rasového úpadku.

Trest smrti za zločiny proti národu! Šibenice pro spekulanty a lichváře!

Nekompromisní program realizovaný muži, kteří jej budou vášnivě uskutečňovat. Žádná hesla, jen živá energie.

To je to, co požadujeme!